

Műhelyvita sorozat – 1. ülés

Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság Marketing Szakosztálya és Pénzügyi és Ellenőrzési Szakosztálya

Az 1. ülés témája: A globalizáció fejleményei

Mottó: „A világ a hetvenes évek óta nem növekedett annyit, mint az elmúlt fél évtizedben, a globalizáció „klasszikus” korában. És nem a fejlettek jóvoltából.” [Népszabadság, 2007. január 27., szombat, 3. oldal, „Davosi dramaturgia” – Aczél Endre.]

Részleteiben:

1. A globalizáció klasszikus kora.
2. Múzeum vagy műhely?
3. A globalizáltság példaképei: anyagi és szellemi színvonal.
4. A globalizációs tudás jövőbeli receptjei.
5. A globalizációs tudásgazdagság: a globalizáltságra képzettség.
6. Az innováltság mértéke.
7. A digitálisan globalizáltság.
8. A globalizáltság és a pénzügyi egyensúly.
9. A globalizáltság és a növekedési gócpontok.
10. A versenyképesség.
11. A teljesítmény: hogyan menjen mégis a magyar gazdaság szekere.

A Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság (SZVT) Marketing Szakosztálya, valamint Pénzügyi és Ellenőrzési Szakosztálya és a Gépipari Tudományos Egyesület (GTE) Ipargazdasági Szakosztálya és Szenior Fóruma 2007. március 28-án, szerdán, 15:00 órai kezdettel együtt tartotta előadói és vita ülését az SZVT Budai Technika Háza (Budapest, II. Fő utca 68.) III. emelet 328. termében.

Az előadói és vita ülésen jelen voltak 13-an:

Dr. Bognár Zoltán, GTE Ipargazdasági Szakosztálya társelnöke,
Dr. Fésűs Károly, GTE Ipargazdasági Szakosztálya társelnöke,
Forró László, GTE Szenior Fóruma elnöke,
Dr. Gágyor Pál, GTE Ipargazdasági Szakosztálya elnöke,
Hanyecz Imre, GTE Szenior Fóruma,
Dr. Kisfalvi Tibor, SZVT Marketing Szakosztály elnöke, GTE Ipargazdasági Szakosztály titkára,
Kőváriné Dr. Bartha Ágnes, Bács-Kiskún Megyei Agrárkamara titkára,
Dr. Michaletzky Vilmos, GTE Ipargazdasági Szakosztály,
Dr. Schusztér Ede, SZVT Pénzügyi és Ellenőrzési Szakosztály elnöke,
Szilágyiné Borsos Ágnes, Központi Statisztikai Hivatal,
Dr. Süle János, GTE Szenior Fóruma,
Sütő László, GTE Szenior Fóruma,
Szalma István, GTE Szenior Fóruma.

A műhelyvita sorozat 1. ülése témájáról előadást tartott: dr. Kisfalvi Tibor.

Az „1. A globalizáció klasszikus kora” résztéma kapcsán felsorolta, jelezte, hogy az előadásában célszerűnek látja vizsgálni a globalizáció kapcsán a helyzetet, az okokat, a

szereplőket, a módszereket, a feltételeket, a képességeket, a képzettséget, a tudást, az egyensúlyt, a gócpontokat, a versenyképességet, a teljesítményt és a fejlemények részleteit.

A **„2. Múzeum vagy műhely?”** résztemában két megállapítást emelt ki: az EU biztosokét, miszerint „Ha Európa nem alkalmazkodik a globalizációhoz, múzeummá válik, míg Kína a világ műhelyévé” és a világsajtójét, miszerint „Kína a közeljövőben 50 új globális céget, rendszert szervez és működtet majd”. Kiegészítésül megemlítésre került, hogy az öt kontinens összes kutatóhelyének 60 %-án kínaiak dolgoznak és Kínán kívül 100 millió kínai él.

A **„3. A globalizáltság példaképei: anyagi és szellemi színvonal”** résztemában mottóként kiemelte, hogy „a fejlett országok életszínvonalához a globális kihívásoknak megfelelő versenyképesség, tudás és teljesítmény nélkül nem lehet eljutni”. Majd idézte Platzeck német SPD elnököt 2005 évből, mely szerint „Németország gazdasága számára a globális kihívásokhoz történő sikeres alkalmazkodás terén Dánia és Finnország tekinthető példaképnek, s akik a múlt receptjeit ajánlgatják, becsapják a társadalmat.” – Erről előadásában két kérdést fogalmazott meg: a magyarországi receptjeink eddig milyenek voltak, valamint, hogy milyen a globális kihívásokhoz történő sikeres alkalmazkodásunkhoz szükséges anyagi és szellemi színvonalunk?

A **„4. A globalizációs tudás jövőbeli receptjei”** résztemában azt a kérdést emelte ki, hogy Magyarországon a múlt és a ma receptjei helyett milyenek legyenek a jövő receptjei az iparunkban, élelmiszergazdaságunkban és egyebütt, s ehhez milyen globalizációs tudás kell, milyen szellemi színvonal? – Válaszoljuk meg.

Az **„5. A globalizációs tudásgazdagság: a globalizáltságra képzettség”** résztemában hangsúlyozta, hogy – az általános műszaki és közgazdasági tudás mellett – a versenyképes globális szervezetek működtetéséhez a skandinávok versenyképességi szintjéhez hasonló informatikai, rendszerelméleti, marketing és számítógépes gazdaság-matematikai (operációkutató) ismeretek kellene, s ha még nincs meg, akkor posztgraduális képzésen vagy egyéb úton célszerű megszerezni (elméletben és gyakorlatban igen magas szinten).

A **„6. Az innováltság mértéke”** résztemában azt fogalmazta meg, hogy a globalizációs versenyben a folyamatos, naprakész beszerzési és értékesítési piaci információk megszerzése és elemzése után – a szintén folyamatos piacszervezés mellett – a teljes globális rendszer minden tevékenységénél folytonos, globálisan versenyképes innováltságot kell elérni, teljesíteni.

A **„7. A digitálisan globalizáltság”** résztemában jelezte, hogy a több kontinensre kiterjedő működésű globális szervezet, rendszer minden műszaki, pénzügyi, kutatási, fejlesztési, termelési, beszerzési, értékesítési és egyéb tevékenységének minden adatát, információját számítógépes információs rendszerű módszerrel kell rögzíteni, digitálisan kezelni a versenyképesség eléréséhez.

A **„8. A globalizáltság és a pénzügyi egyensúly”** résztemában azt fogalmazta meg, hogy ha Bokros Lajos tavaly évi nyilatkozata szerint valóban nem láthatók azok a növekedési gócpontok, „amelyek 2009-től meglódnának a magyar gazdaság szekerét”, akkor ez az ország pénzügyi egyensúlyát nem kis mértékben érintené és a gazdaság szekerének meglódtatása csak globalizáltsággal, globális mértékű új magyar rendszerközpontú szervezetekkel, rendszerekkel valósítható meg.

A „**9. A globalizáltság és a növekedési gócpontok**” résztémában felveti, hogy vitassuk meg itt a vitaülésem, meg a vitaülés sorozaton: a magyar gazdaság szekerének meglódítása a növekedés milyen gócpontjain történhet?

A „**10. A versenyképesség**” résztéma során ismertette hazánknak a világ versenyképességi sorában lévő 41. helyét, a skandináv államot e téren elért kedvező helyeit, eredményeiket, példáikat (Dánia, Finnország: például a Nókia cégé, stb.), s a hazai lemaradás alig érhető sorozatait, majd javaslatot tett a piaci résekben történő globális sikerek elérésére.

A „**11. A teljesítmény: hogyan menjen mégis a magyar gazdaság szekere**” résztémában összefoglalta az elmondottak néhány gondolatát, javaslatát és kérte a vita során az előadásban feltett kérdésekre is a válaszokat, s az elhangzottak egészéhez az észrevételeket, javaslatokat.

Dr. Michaletzky Vilmos: A magyar gazdaság agrár területein és témáiban alapvető gondot okoz számunkra az Európai Unió támogatás egyharmada, a 15 korábbi EU tagokéhoz képest. Az előadásban említett dán példákhoz kiegészítésként: a dánok termelési társulásokat hirdettek, úgy, hogy a pályázóktól várják a pályázati ötleteket.

Kőváriné Dr. Bartha Ágnes: Az EU-ban az agrár témákban valóban jelentős a hátrány számunkra. Folyamatosan fogy hazánk agrár világában a tehén és egyéb állat létszám. Vissza kellene állítani a korábbi állat létszám szintet. A gondokból kitörni nehéz, ehhez a módszerek is hiányoznak. Dániában az elmúlt évtizedekben az elért eredmények fő célja azzal kezdődött, hogy a jóllakott parasztnemzete legyenek. A többi eredmény ehhez jött, állami akarattal. Az állam épített fel kulcsra készen a farmoktól komplex termelési-értékesítési vertikumot, állami pénzből. Nálunk is központi koncepció kell az élelmiszergazdaságban, állami pénzből történő megvalósítással. – De a szép jövő ma nem látszik.

Nálunk falun a korösszetétel változni fog, tíz év múlva fiatalodás lesz, mert időközben az idősek jelentős számban meghalnak. Viszont a hazai örökösödési adó mértéke miatt a fiatalodás pénztelenséget hoz, ezért a fiatal nem lesz versenyképes, a fiatal családok csak jelentős hitellel kezdenek gazdálkodni. Ezt központilag végig kell gondolni és megteremteni az indulás feltételeit. Dániában 120 éves alapszabályokat követnek az agrár világ szövetkezeteiben, nem paraszti működés érvényesül, hanem menedzser igazgatói, igazgatási. Nem elég paraszti módon, de olcsón előállítani a sertéshúst.

Dr. Michaletzky Vilmos: Ha hazánkban 17 évig nem ment az eredményes mezőgazdálkodás, akkor ezután mitől menne jobban? A civil világ oldhatja meg magának. Megszűnt a bőriparunk, s most az állattenyésztésben rajta marad a húson a bőr, s szintén most bőrt importálunk. Így nem mehet. Itthoni pénzeket kell befektetni itthon és nekünk megoldani a dolgainkat.

Hanyecz Imre: Jellemző a mai mezőgazdaság állapotára, hogy például Baranya megyében megműveletlen földek vannak, miközben sokan éheznek. Tanulni kell, megfelelő tudásszintet elérni, ezt hasznosítani, előrelépni a mezőgazdaságnak és az iparnak egyaránt. Kemény munka kell, megmunkálás és minőségi labormunka is. Nálunk az adózás nem természetes, a németeknél igen.

Dr. Gágyor Pál: A mai előadás érdekes volt, a műhelyvita sorozatot folytassuk. Az elmúlt 17 év elmaradt dolgait, hibáit tényszerűen elemezzük, vitassuk, s ehhez előzetesen kapjunk

vitaanyagot az áprilisi vitaülésre. – Tartalmi módszerek kellene, de az állam nélkül nem megy a gazdaság, a társadalom.

Dr. Bognár Zoltán: Érdekesek a mai Kína dolgai, átálltak, s náluk már régen nincsen kommunizmus. Kínában magyar példát visznek, alkalmaznak. Nyilvánvaló, hogy a gazdaság, a fejlődés pártokkal nem megy, mert nem ez érdekli a pártokat.

Forró László: A globalizáció igen régen, már az 1700-as évek óta van, akkor kezdődött, s a pénzvilág áll mögötte. Hazánk eladósodása régi, például 1972-ben egymilliárd dollárnyi volt az államadósság, s most már csak 10 % körüli az el nem adott magyar vagyon. Korábban a világgazdaságban versenyképes volt a magyar gépipar, de megtervezett tönkretétel történt, most nincs ipar és pénzünk sem. Még vannak gépipari tudással rendelkező mérnökeink, de a tudásuk hasznosulására a GTE sem tett eleget, meg nincs is igény a tudásra.

Dr. Michaletzky Vilmos: Nincs értelme a 17 év elmaradt dolgai, hibái elemzésének, vitatásának, mert például a Parlamentben a jó kritikát sem fogadják el.

Dr. Fésűs Károly: A globalizációval néhány éve foglalkozik. Hazánkban Bábolnán és Nádudvaron, meg egyebütt komplett termelési rendszerek voltak, de az egész világon szövetkezés volt az állattenyésztésben, viszont nálunk nem. Ma nekünk nem kis gondot okoz, hogy a falu nem fizet adót. Tőlünk a zsíros húst egyébként sem veszik meg, s ráadásul a spanyol, meg portugál hús hozzánk képest fél áron kapható.

Kőváriné Dr. Bartha Ágnes: A magyar jogi szabályozás miatt az állam nem büntetheti a túlsúlyos sertések értékesítését.

Az adott EU helyzetünkben nincs piaci védelem, meg 99 %-os a szabálytalan import, s nincs gazdasági érdekvédelem az importnál. Állami ellenőrzés nincsen, import szemét van. Az ágazati kérdések elemzése és piackutatás kellene. Monitoring évek óta nem működik, de intézkedések sincsenek.

A várható eredményeket nem tartalmazza a 600 oldalas agrárterv. A politikus semmiért nem felel. Minden nap veszít a falu, folyamatosan. A civil szféra törődhetne a felelősséggel. Végül kérdés: van-e Magyarországon nemzeti érdek?

Hanyecz Imre: Kérdés a falusi turizmusban, hogy a falusi utazás hogyan lesz nyereséges a szervezőknek, mert nem hoz profitot, bár nem is adózik.

Dr. Kisfalvi Tibor: A mai rendezvény szervezői nevében köszönet a résztvevőknek, a sok hozzászólásért, javaslatért, a vitáért. A műhelyvita sorozatot egy hónap múlva, 2007. április 25-én, szerdán, 15:00 órai kezdettel folytatjuk „A vállalkozói versenyképesség pénzügyi hátterének elemzése és fejlesztésének aktuális lehetőségei” témakörben dr. Schusztter Ede, az SZVT Pénzügyi és Ellenőrzési Szakosztályának elnöke előadásával az SzVT 351. termében. Meghívót kellő időben küldünk. Előadás után a mai témák vitáját 2. témaként folytatjuk, s ehhez a ma kért új vitaanyagot a meghívóval küldjük.

Budapest, 2007. április 10.

Dr. Kisfalvi Tibor sk.